

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ע"ט ע"א

תקונא תמניא ותלתין · תקונא תשע ותלתין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רזא ואמר כל העם אמ"ן (דברים כז כו).

תרגום לעברית

וכשמתקנת בלבושים הללו, מיד נפתח ההיכל אליה. זהו שכתוב אדנ"י שפתי תפתח, ולקול נעיונות הרמונים והפעמונים של לבושה, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, וכשישראל אומרים קריאת שמע, מה כתוב בה? וישמע את הקול מדבר אליו, הקול נשמע אליה מבין שני הפרוכים, שהם דו פרצופים, וכשמתוחד הדבור עם הקול, נעשים קול דממה דקה, וזו תפלה בחשאי, ובאותו זמן, מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד - יאהדונה"י, אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז יאהדונה"י, שני שמות ושמונה אותיות שבהם, הרי עשר, (וזה סוד ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו החבור של חתן וכלה, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', וזה סוד ואמר כל העם אמ"ן).

ועד דִּיפִּקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא לָא יְהוֹן בְּזוּגָא חָדָא, וּבְזִמְנָא דִּיפִּקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא יִתְחַבְּרוּן כַּחְדָּא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא א' י' יִשְׁרִי מִשָּׁה (שמות טו א), וּמִיד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי'ם יְהִי אֹר דְּאִיהוּ מִפְּקִנֵּי דְגְלוּתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּמִטְרוּנִיתָא בְּעָאֵת לְאַעֲלָא בְּהִיכְלָא דִּילָהּ, קָלָא סְלִיק בְּרוּמִי רְקִיעִין וַיִּמָּא הָכִי, מִשְׁרִיין סְגִיִּין דְּמִתִּבְּתָא עֲלָא וְתַתָּא דְנִשְׁמַתִּין קִדְיִשִּׁין, אֲתַתְּקִנֵּי לְקִדְמוֹת מִטְרוּנִיתָא דְקָא אֲתִיָּא לְאַתְתְּקִנָּא, לְמִפְּרָק בְּנֵהָא מִן גְּלוּתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא כְּמָה מְאִרִי שׁוּפְרוֹת וּמְאִרִי דְקִלִין וּמְאִרִי דְבְּרָקִים, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות יט טז) וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוֹפָר חָזַק מְאֹד וְכו', מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהֵי'ם יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, בְּהֵהוּא זְמַנָּא מִשָּׁה יְמַלֵּל בְּשִׁכְיִנְתָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (במדבר יב ח) פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהָאֱלֹהֵי'ם דְּאִיהִי אִמָּא עֲלָא, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְהָא אוּקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין בְּקוֹלוֹ שֶׁל מִשָּׁה.

תרגום לעברית

ועד שִׁינְצָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, לָא יְהִי בְּזוּג אֶחָד, וּבְזִמְנָא שִׁינְצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, יִתְחַבְּרוּ כַּאֲחָד. בְּאוּתוֹ זְמַן א' י' יִשְׁרִי מִשָּׁה, וּמִיד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי'ם יְהִי אֹר, שְׁהוּא יִצִּיאַת הַגְּלוּת. בְּאוּתוֹ זְמַן שְׁהַגְבִּירָה רוּחָהּ לְהַפְּנִס לְהִיכְלָהּ, קוֹל עוֹלָה בְּרוּמִי הִרְקִיעִים וַיֹּאמֶר כֹּה: הַמַּחֲנוֹת הָרַבִּים שֶׁל הִשְׁיבָה הַעֲלִינָה וְהַתְּחַתּוּנָה שֶׁל נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, הַתְּתַקְּנוּ לְמוֹל הַגְּבִירָה שְׂבָאָה לְהַתְּתַקֵּן, לְגַאֵל אֶת בְּנֵיהָ מִן הַגְּלוּת. בְּאוּתוֹ זְמַן כְּמָה בְּעָלִי שׁוּפְרוֹת וּבְעָלִי קוֹלוֹת וּבְעָלִי בְּרָקִים, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוֹפָר חָזַק מְאֹד וְכו', מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהֵי'ם יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, בְּאוּתוֹ זְמַן מִשָּׁה יְדַבֵּר עִם הַשְּׁכִינָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהָאֱלֹהֵי'ם, שְׁהִיא הָאֵם הַעֲלִינָה, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְהִרִי פִּרְשׁוּהוּ בְּעָלִי הַמִּשְׁנָה בְּקוֹלוֹ שֶׁל מִשָּׁה.

ובהוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, כגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכ"י.

תרגום לעברית

ובאותו הזמן, השכינה העליונה והתחתונה עולות זו על גב זו, כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר שם מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י - האם העליונה, שבה פתח הקדוש ברוך הוא בהר סיני אנכ"י.

טקסט התיקונים

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמיעה את קולו ליסרך וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק מפומי אתעביד מלאה, ודא איהו וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהי'ם שתיים זו שמעתי, מאי האי.

תרגום לעברית

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי שמעון ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן השמים השמיעה את קולו ליסרך וכו', ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל מצד של המלאכים, שכה פרשוהו, שכל דבור ודבור שיצא מפיו נעשה מלאה, וזהו וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים, ובמקום אחר אמר הכתוב אחת דבר אלהי'ם שתיים זו שמעתי. מה זה?

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מכורסא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה כלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר אחת דבר אלהי'ם שתים זו שמעתי, אחת ושתיים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון אחת, אחת ואחת, תלת אהדין, ודא איהו אחת דבר אלהי'ם שתים זו שמעתי, ז'ו ביה עביד לון אח'ד.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: זקון זקון, שמעתי שבאדם נתן הקדוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מכסא הכבוד, שם יורדת השכינה העליונה כלולה משלש ספירות עליונות, ועליהן נאמר אחת דבר אלהי'ם שתים זו שמעתי, אחת ושתיים - הרי שלש ספירות עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת ואחת, שלשה אהדים, וזהו אחת דבר אלהי'ם שתים זו שמעתי, ז'ו - בה עושה אותם אח'ד.

טקסט התיקונים

ולבתר מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרו'ן, כליל כל צבא השמים דלתתא, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן, ובגין דא בכל דבור ודבור דנפק מניה הוה נפיק מניה מלאך, ודא איהו וכל העם רואים את הקולת. לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית באופן, דאיהו נפש דבר נש מתמן, ואתמר ביה (דברים ד לו) ועל הארץ הראה את אשו הגדולה בגין דעליה אתמר (יחזקאל א טו) והנה אופן אחד בארץ, בגין דישתמע קליה ודבוריה מן כרסא ומלאכיא ושמא וארעא, דישתמודעון ליה בכלא עילא ותתא, כנשמתא דשלטנותה בכל גופא אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מינה.

ואחר כך דבר עמו מהרוח, שהוא מטטרו'ן, כולל כל צבא השמים שלמטה, משום שהתלבש בו ורוכב עליו העמוד האמצעי הכולל שש ספירות, ולכן בכל דבור ודבור שיצא ממנו, היה יוצא ממנו מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולת. אחר כך ירדה השכינה התחתונה עשירית באופן, שהוא נפש האדם משם, ונאמר בו ועל הארץ הראה את אשו הגדולה, משום שעליו נאמר והנה אופן אחד בארץ, כדי שישמע קולו ודבורו מן הכסא והמלאכים ושמים וארץ, שיכירו בו בכל מעלה ומטה כנשמה ששלטונה בכל הגוף ואפילו באיבר קטן, ואין איבר פנוי ממנה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ט ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

◆ תקונא תשע ותלתין ◆

בראשית תמן אש'ר דאתמר ביה (שמות כ ב) אשר הוצאתיה וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי כי אשורוני בנות (בראשית ל יג), ודא אימא עלאה, אשר קדשנו במצותיו וצונו, על כל פקודא ופקודא, דאינון פטר כל רחם דאינון רמ'ח, דכלהו קטירין בצדיק דאיהו כל דאיהו אות ברית, דאפתח (פטר כל) רחם דאינון רמ'ח פקודין דעשה, ועליה אתמר אשר קדש ידיד מבטן, ודא אימא דאתמר בה (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרח, (ודא איהו הקרח הנורא) (יחזקאל א כב), אשר דאיהי אימא עלאה,

תרגום לעברית

תקון תשעה ושלשים, בראשית, שם אש'ר, שנאמר בו אשר הוצאתיה וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי כי אשורוני בנות, וזו האם העליונה, אשר קדשנו במצותיו וצונו, על כל מצוה ומצוה, שהן פטר כל רחם, שהם מאתים ארבעים ושמונה, שכלן

קְשׁוּרוֹת בְּצַדִּיק שֶׁהוּא כָּל, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, שֶׁנִּפְתָּח (פֶּטֶר כָּל) רָחֵם, שֶׁהֵן מֵאֲתָם אֲרָבָעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעָלִיו נֶאֱמַר אֲשֶׁר קֹדֶשׁ יָדִיד מִבְּטָן, וְזוֹ הָאֵם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (וְזֶהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא). אֲשֶׁר - שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ - בְּצַדִּיק, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ יָדִיד מִבְּטָן. וְצֻנּוּ - עֲלֵיהֶם, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִצְוָה וְעוֹשָׂה. וְעוֹד אֲשֶׁר קֹדֶשׁנוּ - זֶה הָעֲמִיד הָאֲמִצְעִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוֹ'ה, וְצֻנּוּ - שֶׁכֶּה הוּא מִצְוָה וְעוֹשָׂה. וְעוֹד קֹדֶשׁנוּ - מִצַּד הַשְּׂמָאל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְקִדְשָׁתְךָ אֶת הַלְוִיִּם, וְאֵין קֹדֶשׁהּ פְּחוֹת מִעֲשָׂרָה, וְאֵלּוּ עֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת, (שֶׁהִיא קֹדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, שֶׁהוּא כְּתוּב עֲלֵינוּ וְחֻכְמָה שֶׁהִיא יִשְׂרָאֵל עֲלֶה בְּמַחֲשָׁבָה), שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי'ם יְהִי אוֹר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.